

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

Den her grønne bus, er jeg forvæxset med en valgkamps bus.
Den holder ind på en rasteplads ved Nyborg.
Og så vælter det ud af den med de tre topministerer.
Så alle deres pressefolk og rådgiver og somiefolk.
Og da vi så kommer ud på den her rasteplads, der er der en somiemedarbejder.
Der siger til Mette Lars og Jacob, vi er ikke lige stille her foran busen.
For den her grønne bus har kæmpe billeder af de tre topministerer på siden af den.
Men de forstillede sig for tæt på midten, så det kun er Mette Frederiksen's ansigt fra busen.
Og det brokker hende her somiemedarbejderen, for det er en idé at vise, at de er tre og har det godt sammen.
Så hun siger, I må lige rykke, så vi kan se de andre to også.
Så får somiemedarbejder om dem rykket ud, så de står foran hver deres portræt på busen.
Men så står de jo alt for langt fra hinanden, og så ligner det jo slet ikke de kan lide en anden eller om på en fællessur.
Så går de ud med Mette Frederiksen, Lars Lykker-Rasmussen og Jacob Ellemann Jenssen.
Den umage tre enighed med det Frederiksen, Lars Lykker-Rasmussen og Jacob Ellemann er taget på busstur gennem det danske land.
Jacob Lars og jeg, vi er på vej afsted rundt i det ganske land for at stange med danskerne.
Det er selvfølgelig både hvad der ligger også på sine, men også hvad der er vigtigt for jer.
I bussen skal de rigtige sluder og varme op til stort anlagt af shows.
I blandt andet Ringsted, Randers og Kolding.
Vi sidder altså her andre tre, og mener mig, det er en sådan spiddating-proces.
Alt sammen, under festlig ledelse, er Anders Breinholt.
Der har jo ikke noget spiddating i, hvis han kontaktet nogen siger på fem år sede, men jeg har bare siddet lidt et bordt om.
Det er det, der har, det er det, der har.
Roadshowet skal overbevise befolkningen om, at samarbejdet er fremhavne.
Og at de tre sammen faktisk er de helt rarte til at styre nationen.
Men mellem McRalmad Joe, så stor og grin, pibler befolkningsutifresset også frem.
Og smigende stivler.
Så spørgsmålet er, om regeringens charme-offensive kan holde til mødet med virkeligheden.
Det er Dagens Genstart. Mit navn er Anna Ingrish.
Rikke, du er jo lige kommet hjem fra en landsdækkende busstour med regeringstoppen og velkommen hjem i øjurit.
Tror du egentlig, at den bløv, sådan som de havde håbet eller lad mig spørge på en anden måde, er det en tur, de kommer til at tænke tilbage på med glæde?
Jeg tror absolut, de tre havde det godt og sjovt undervejs.
Men det var jo en charme-offensive, der skulle charmerere danskerne, og det var nøje til ret lagt.
Og der skete mange ting undervejs, som ikke var en del af planen.
Så hvad betyder det, altså bliver det med et smil, eller de mindsten, eller måske lige frem til modsatte?
Jeg tror, at det bliver med smil, men også med irritation over de snubbe tråde, som bussen skulle køre henover på vejen.
Rikke Gjæld Mansø er politisk analytiker og har altså netop turneret land og rige rundt med

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

regeringstoppen.

Det du først hører om denne her busstour, bliver den så præsenteret.

Jeg tror, det de sier, den skal være en ærlig snak med danskerne, et politisk show, hvor der er plads til i nye anserne.

Hvad er baggrunden, for de tager stadig altså hvorfor lige nu, hvorfor lige her?

Normalt hedder det jo i politik, at hvis du har brug for at møde baglandet, så er det fordi, det går godt.

Men det er jo ikke så, at det er det, der gør, at det er det, der gør, at det er det, der gør.

Hvorfor har man brug for at møde baglandet? Så er det fordi, det går dårligt.

Så er det fordi, du har et forklaringsproblem og noget, der skal reddes nogle tråde ud eller forklares noget til nogle utefredse typer.

Men hvis man spørger regeringstoppen, så siger de, de fik faktisk allerede ideen til den her busstour, da de sad og forhandlede om regeringen på Marienborg tilbage sidste vinter.

Men det er ret tydeligt, at regeringen har fået en fuldstændig snubblende start med vanvittig dårlig meningsmålinger.

Jeg kunne vælge mand Jensen, der var langt sygemeld med det fredrigsen, der rykket ud til NATO, og alle de skal mysle, det gav i socialt områdtidelse.

De har helt klart brug for at genstarte projektet, genstarte fortællingen.

Og til denne genstart har de altså valgt en stor grøn buss.

Bussen, den er malet helt lyssegrøn, som jo ikke er nogle af de tre partiers farve.

Men det er jo så, det er jo hovedsfarve, og så er der de her tre ansigter på siden af bussen.

Jacob Bellman Jensen, Mette Frederiksen i midten og Lars Løkke Rasmussen.

De lavede også lidt sjov med sig selv, at Mette Frederiksen' ansigt er lige over den der dør, der er midt på bussen, så når den åbner, så bliver hendes ansigtsen forskudt hen i Jacob Bellman Jensen.

Vi startede på en rigtig god afhvervsuddannelse.

Den store turné tager sin start ved afhvervsskolen Næxt i København, men allerede her begynder det at gå lidt skævt.

Regeringen vil jo gerne starte på Næxt for at fortælle om de 900 millioner kroner, den vil afsætte til at få flere igennem en afhvervsuddannelse,

og gøre op med hele uddannelsesnoppriet en af regerings helt store mærkesager.

Men det er der bare ikke en eneste journalist, der spørg indtil, fordi samtidig et andet sted i København,

der mødes alle landets borgmestre, og de er rigtig mange af dem vrede på regeringen,

fordi de sidder lige nu i budgetforhandlinger, hvor rigtig mange af dem skal spare rundt omkring i landet på helt nærvælgfærd næste år.

Vi kommer ikke længere af støvsugere hos de ældre, de må købe en robotstøvsugere, men vi tilbyder ikke længere en rulladser som et hjælpemiddel.

Og de her borgmestre har rejst en kritik af regeringen.

Det er næsten frækt at snakke om skatteladelser.

Fordi de forstår ikke, hvorfor det skal være sådan, og vi samtidig får at vide, at der er masser af penge.

Vi har en god, solid økonomi, og der er en der også rød til skatteladelser.

Så det bliver jo den fortælling, regeringen skal forholde sig til den dag.

Så du ikke svarer, at de socio-demokratiske borgmestre, hvorfor vælger du skatteladelser fremfor

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

velfærd?

Vi vender tilbage til de sur borgmestre, men først skal vi ud på landevejen.

Og det var jo hvad vi nåede i dag, for nu kører vi videre med bussen.

Vi skrev lige roten en gang for os. Hvor skal de hen? Hvad skal de nå? Hvad er planen?

Ja, men hvad skal de ikke nå?

Hvad skal vi? Vi skal bag om bussen.

Ja.

Det helt poæntende i den her bussroute er at komme ud til så mange steder i landet som overhovedet muligt.

Det er to gange, to dage, hvor de kører rundt til diverse sosuskoler og er hvervseuddanne sig fri pleje hjem.

Og så har de så de her 8-shows, som ligger ud på eftermiddagene aften.

Hvor de i 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 forskellige byer har ind på danskerne til det her politiske show med Anders Breinhold som værd.

Tak for det. Velkommen, kære venner.

Og hele den her sjermet-offentiv kalder de sammen og med bedre Danmark.

Egenlig er det meget underligt, det er for roligt nu.

Turens første store show er i ringsted.

Vi kommer ind i sådan en mørksal, som er måske til tredjedel fyldt op.

Og det giver lidt et billede af, at der er mange tom-sæder, som står lidt i kontrast, da musikken så begynder at brave ud fra scenen af Anders Breinholdt.

TV-Ratioverden kommer gående ud til grønt, sceneshow, lys og højt musik, og skal sætte gang i denne her sjermet-offensiv.

Følsalen desiderer tom.

Den er halvtom på sådan en måde, så Anders Breinholdt, der er jo scenevandt, bliver nødt til at kommentere fra scenen.

Det er 28 grader udenfor jorden er ved at gå ned og hjemme.

Vi er lige glad at være her godt, fordi det er hver månede at vinde med det.

Nå, men han kan da godt forstå, hvis folk lige heller ville have været ude i solskendet den dag.

Lad os være ærlig, hvis jeg boede i ringsted og har trukket et billed til i dag, at man tog mig at sige.

Og det var 26 grader udenfor, så havde jeg også overvejet lidt, skulle jeg blive ude.

Han bliver nødt til lige at sætte ord og på.

Tak godt i ud med det, Frederiksen!

Lad os løge Rasmussen og Jacob Ellemann i ærsten!

Så går showet i gang, forklare lige hele set opbeder, hvordan det ser ud.

Ja, men der er de her fire barstole på scenen, hvor Anders Breinholdt sidder på den ene, og så står de tre sidste stole samlet.

Og der kommer Mette Frederiksen og Lad os løge Rasmussen og Jacob Ellemann så ind.

Og så sætter de sig og bliver selvfølgelig klappet ind på scenen.

Og så, til alle de her otte shows brugte de de første 15-20 minutter på og forklarer, hvorfor de overhovedet er gået i regering sammen.

Ja, vi har været uvenner.

Ja, det var mærkeligt.

Ja, Jacob Ellemann jænsten måtte begå lyftebrud og falde ned fra det høje træ

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

og tog fra med ansigtet, som han fortalte hver evig eneste show.

Og da det ligesom var overstået helt forklaring med, vi synes det var det rigtige at gøre, så kunne publikum stille spørgsmål til de her tre.

Man kunne sende en SMS til et nummer, der stod på en storskærm bagvedm.

Og så kom alle de SMSer ind i en pulje, hvor der sad nogle partifolk ude bagved og udvalgte, hvilke spørgsmål der skulle blæses op på den her storskærm.

Og så læste Anders Breinholt dem op, og det var spørgsmål lige fra er det rigtigt, at Mette Frederiksen godt kan lide mig krald?

Ha ha!

Til hvorfor får vi ikke store bededage tilbage?

Nu hvor vi har fået videre, at der er så mange penge i rådrummet lige pludselig.

Sådan en snurad som dig, som har fuldt det politiske gamie nede tid.

Vurderer du, at det var godt kunne rettere de spørgsmål, der så landede?

Altså, var det nogle spørgsmål fra salen, som de tilfældigvis godt kunne lide?

Det var tydeligt, at en hel del af spørgsmålene var udvalgt efter og kunne give nogle sjov svar.

Nogle svarmål, man kunne mærke dynamikken mellem de tre.

Nogle spørgsmål, hvor der var lagt op til her, skal vi kunne mærke dem som personer.

Nogle spørgsmål, som absolut ikke var svære for dem at svare på.

Men der var også undervejs kritiske spørgsmål.

Et af de spørgsmål, der bliver stillet, handler om, hvornår samarbejdet er sværest.

Hvordan sværer de på det?

Ja, men der er jo meget, der er svært i samarbejdet mellem de tre regeringspartier.

Ved vi godt, de er jo politiske uenige om alt muligt, om skattelættelser, om CO2-afgifter og rigtig sværs slag.

Men det var ikke de grævs spørgsmålet med at svare på.

I stedet for så svaret med det fredrigsten, at det sværeste i regeringsarbejdet, det er...

Det sværeste er, altså jeg ved noget til at sige det, Lars, det er helt klart, når vi har mødet tidligt om morgenen.

Fordi Lars er morgensur.

Og det høster jo klapsalver og grigen i salen.

Og Lars Lykke blev sådan, du ved.

Det kan ikke, at vi børnede til at sige det falsk pikerede.

Det er enormt indiskredigt at sidde og sige noget af det.

Og spilede lidt med. Og så kviterede han og sagde, han synes faktisk, det sværeste er, når Jacob Elleman Jensen og Mette Frederiksen insisterer på, at møderne skal slutte tidlig ud på aften.

Jeg ved jo, at hvis de forlår at være længere, så ville han komme i overhand.

Så kommer jeg i overhand.

Hvad siger det om den måde, de har fattet på de her spørgsmål?

Hvad de gerne vil snakke om og hvad de snakker lidt mindre om?

De vil helt tydeligt gerne snakke om, ja, vi har bekæmpet hinanden, ja, vi har sagt ret krasse ting om hinanden i årenes løb.

Men vi har fundet hinanden, vi har set lyset, vi kan godt lide hinanden, både på det personlige plan, men også på det politiske måtte, vi forstår, at unighederne mellem os er ikke så store, at vi ikke godt

kan overkomme dem.

Hele regeringens forsøg på at starte lidt forfra begynder allerede en måned tidligere den 12. august, da de tre partiledere giver et fælles interview til Berlingske.

Her taler Mette Frederiksen om en ny valuta i dansk politik,

nemlig at det er arbejdskraft og ikke penge, der bliver den store mangelvar i fremtiden.

Og i den forbindelse siger hun noget, der ender med at forfølge hende under hele turnéen.

Så hun siger, penge er ikke længere et problem, dem har vi mange af.

Hvad med at overgøre en sætning i et interview, fordi det vi svarer på i et interview, det er, at vi har flere penge end vi havde regnet med.

Jeg tror, hvis der er en sætning, Mette Frederiksen kunne sløjfe i hele sitt liv, så er det den sætning.

Men det betyder ikke, at vi har ubegrænset midler.

Og du siger, penge har været mange af dem?

Jamen det er andre ikke på, at der er ikke ubegrænset ressourcer.

Det, det bliver taget ned som, at borgmæstra og regionsrådsmedlemmer af danskere og landet over, det er de hører, vi har penge nok samtidig med, at de får at vide,

at nu skal der lukkes en skole eller lukkes en bussroute eller andet, der gør undt i den nære velfærd.

Der går ude fra vores parti og siger, at der er masser af penge, og så skriver Sia Skadelælsler, når vi i sundhedsselterne og i regionerne står her og mangler.

Men Rikke, det her sætter op altså regionspolitikere og kommunalpolitikere og borgmæster, der brokker sig over snever, rammer og anlægtslofter, de skal spare,

det er jo så sikker som anden i kirken, at det kommer til at ske under budgetforhandlingerne.

Er der noget anderledes ved det denne her gang?

Altså, eller er der noget, der går særligt undt på regeringen ved det brokkeri denne her gang?

Vi skal huske på, at regeringen blev dannet på en fortælling om,

at der var nødt til at sidde nogle voksne om bordet i den krisetid, vi er i nu.

Man sløjfedde en stor bededag for at få flere penge i kassen,

og i den situation, at man lige pludselig har fundet 20 milliarder kroner ekstra i rådere,

og samtidig har aftalt med nogle blå partier, at man vil give Skadelælsler for mange milliarder kroner.

Det ville også være flere Skadelælsler end det, vi præsenterede i forbindelse med regeringen pludander.

Så er det rigtig svært for en socialdemokratisk topp,

og forklarer alle deres fodfolk rundt omkring i landet,

at nu gælder den gamle sang om velfærd før Skadelætelsler ikke længere.

Så afskaffelsen af stor bededag, Skadelætelsler, en boende statskasse,

og budgetforhandlingerne, det er en dårlig kompi.

Det synes jeg absolut ikke hænger sammen, det brøder man absolut ikke om.

Det er den perfekte storm lige nu for Mette Frederiksen.

Det er ikke socialdemokratisk politik.

Det er tosset, det er skørt, hvis man tænker i Skadelætelsler på det hele tidspunkt.

Mette Frederiksen er ikke blevet angrebet på den måde af sit eget bagland før,

fordi hendes fortælling har været kernesocialdemokratisk.

Det har handlede om at hjælpe de nedslite, det har handlede om velfærd før Skadelætelsler.

Nu sidder hun altså i regeringen med to ret blå herrer,

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

og har aftalt med dem i regeringsgrundlaget, at der skal være Skadelætelse for 5 milliarder kroner. Og siger nu også, at det yderligere rådrum, der skal en del af de penge gå til endnu flere Skadelætelse.

Og det harmonieres slet ikke med den socialdemokratiske fortælling, de har jo i overvis ført valgkamp på valgkamp på velfærd.

Pengene én gang er brugt på topskadelætelse.

Før Skadelætelse, så kan de ikke også bruges på velfærd.

Og alle ordene har kritikere sagt, det er en falsk modsætning.

Og nu er det Mette Frederiksen, der pludselig selv skal stå på mål for helt den falske modsætning, som hun tidligere har kritiseret.

Ude på busrâden, siger Jacob Elle, men også...

Det er egentlig endnu en af de gode ting med denne reagering, det er, at vi er blevet fri for den falske modsætning, velfærd eller skadelætelse.

Hjælper den udtagelse egentlig med det Frederiksen situation eller det at gnæde salg i såret?

Det hjælper absolut ikke, at både Jacob Elle Mann Jensen og Lars Lykke Rasmussen

på denne her tunnel taler om, at det har været en falsk modsætning i overvis,

og denne her regering, den er både overregeringen,

fordi det er ikke noget, der glider ned i de socialdemokratiske, kritiske røster.

Og så har vi tilbage på åben.

Busen er nu nået til Frederiksen's hjemby, Ollborg.

Der er myt måske 3-400 mennesker op, som er frede,

som har røget faner med og skilte, hvor der står velfærd og skadelætelse.

Der står klasseforredder.

Og i det, Busen kører ind på pladsen foran koncerthuset.

Der mødes med Frederiksen, da hun træde ud af Busen, af burup.

Det tror jeg ikke hun er blevet før, i Ollborg.

Og så skal man i Frederiksen bevæge sig igennem den her folkemente,

og det er svært overhovedet at komme igennem.

Hun må sige til dem, at jeg ikke snakker mere, for jeg kan ikke høre mig selv eller jeg kan ikke høre jer.

Det er svært at høre, hvad I siger, når det bare bliver op.

Og vi bliver flere gange under vej, skubbet væk, både af pressefolk og af sikkerhedsfolk.

Der er en ret intense stemning der, og det er tydeligt, at Frederiksen prøver at finde nogle fikspunkt.

Og nogle af de her mennesker, hun lige kan snakke lidt med, så hun hører på deres kritik,

og ikke bare går igennem den.

Spare rigtig meget af det.

Med det Frederiksen og jo også Lars Løgeør og Jacob Bellemann har fået kæmpet sig igennem menneskemængden her,

og så starter Sjo ud i Ollborg, de skal på scenen.

Du har jo efterhånden nu på det her tidspunkt set et par stykker af den.

Hvordan forløber det i Ollborg?

Ja, men det er jo ind i den her store flotte koncertsal der er et stort publikum.

Cousine Dorit er mødt op indleder med det Frederiksen lige showet med at sige, hej Dorit!

Og forklare Brejenholt, at hendes kusine sidder altså på første række her i hjembyen.

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

Det kunne ikke være bedre, nej.

Og Brejenholt laver jokes derfor salen i gang.

Alt kører som smurt og Dorit sidder på første række, alligevel er der en joke der falder til jorden.

Hvad er det for en joke?

Jacob Bellemann Jensen fortæller om bussturen, der har ledt dem til Ollborg.

Både Lars Løgeør med det Frederiksen har spist rigtig mange træstammer, men at de har skjult lidt, hvor meget de har spist ved at skære dem op i små stykker og spise dem hen af vejen.

For ligesom ikke også du ved, hvor mange de rent faktisk havde spist.

Og der kviterer Lars Løgeør med en joke om, at det er sådan en erfaring, vi har fra mange års budgetforhandlinger.

Og hvad mener han med det?

At sådan nogle budgetter, de kan jo slices op på mange måder, så de glider mere eller mindre let ned.

Og den joke falder lidt til jorden i salen, og med det Frederiksen griner heller ikke.

Fra Ollborg går turen videre til Randers.

Her modtalesen anderledes varm, der er ingen burup, og der bliver klappet og ledet lystigt under hele scene-showen.

Men på bussens næste stop i Kolding, ankommer Rikke lidt før regeringstruppen, og her møder hun en lille protestgruppe, der venter på regeringen.

Der står måske 10 voksne med et banner, hvor der står, laver med at lukke vores børnehave.

Så går jeg over og taler med dem og hører, hvad det er for en en børnehave,

og det viser sig så at være en lille børnehave i Kolding,

som i følge de forløbige budgetplaner for næste år skal lukkes, som et led i en besparelse.

Og så spørger jeg dem, men er det de rigtige I protesterer imod,

fordi med alt respekt så har Mette Frederiksen og Lars Lykke og Jacob Ellemann jo ikke noget at skulle have sagt i børnehavelukkninger i Kolding.

Men de her forældre, de siger, jo, de har det overordnet ansvar for de dem, der sætter den økonomiske ramme for kommunerne,

og vi kan ikke forstå, at vi får vide, der er så mange milliarder kroner i vores råderum,

og rød til skadelættelser og flere skadelættelser endda, når vores lille gode børnehave samtidig skal lukke.

Hvordan illustrerer den der lille protest det grundlæggende underlæggende problem for Mette Frederiksen?

Det her viser tydeligt, hvad der er blevet prisen for Mette Frederiksen for at gå med i den her brede regering med de to blå partier,

og derfor bliver hun skyddsgiven for alle folks frustrationer og skuffelser,

også i de eksempler, hvor hun faktisk ikke har det store at skulle have sagt.

Hvis man isoleret set ser på regeringsegnambitioner med den her tur, altså de skal vise, de rigtig godt kan lide hinanden,

og de synes, de mor, som er søde og pæn, de har et godt samarbejde, er det så egentlig lykket så overvis dig med de showstuen, du har set?

De har det sjovt sammen på scenen, de kan godt lide hinanden, de har det også sjovt sammen i bussen.

[Transcript] Genstart / Ud at køre med de skøre

Men derfra og til at overbevise alle de vælger, der er flygtet siden den her regering blev dannet, der er godt nok et stykke vej.

Du lyder lige vel ret overblis.

Jeg tror på, de har det sjovt og godt sammen. Det gør jeg.

Okay, Rikke, tak for på side.

Tak tak.

Bagdagens genstart står Grybak Jensen, Elise Normand, Charlotte Kovaesøren Ælbæk og jeg hedder Anna Ingris.